

# ÚJ ZENEI SZEMLE

1953. APRILIS, IV. ÉVFOLYAM

4.

SZÁM

A MAGYAR ZENEMŰVÉSZEK SZÖVETSÉGÉNEK FOLYÓIRATA

## SZOVJET KULTÚRA

a Népművelési Minisztérium folyóirata

Ismerteti szovjet írók és költők tollából a szovjet kultúra példamutató alkotásait, eredményeit és magyar szerzők írásait azokról a tanulságokról, amelyeket a szovjet kultúra nyújt formájában nemzeti és tartalmában szocialista kultúránk építéséhez.

## CSILLAG

a Magyar Írók Szövetségének folyóirata

Havonta bemutatja a magyar írók új életünkről szóló elbeszéléseit, regényrészleteit, verseit. Foglalkozik a szocialista-realista irodalom elvi és gyakorlati kérdéseivel. Rendszeres bírálatot közöl az új magyar irodalom műveiről. Írói riportjain keresztül a szocialista építés új embereivel és új alkotásaival ismerkedhetünk meg. Haladó hagyományainkról szóló tanulmányaiban újraértékeli nemzeti irodalmunk legjobb íróit és alkotásait.

## MŰVELT NÉP

a Népművelési Minisztérium folyóirata

A kulturális tömegmozgalom képes folyóirata. Összefoglaló képes tájékoztatást nyújt a kulturális tömegmozgalom minden területéről. Cikkei az üzemi, városi és falusi kulturmunkások és a kulturális tömegmozgalom patronálásában részt vevő hivatásos művészek kérdéseit elemzik.

## SZABAD MŰVÉSZET

a Magyar Képző- és Iparművészek Szövetségének folyóirata

Rendszeresen beszámol minden közérdekű képzőművészeti eseményről, ismerteti haladó művészetünk eredményeit és foglalkozik minden jelentős elvi és szakmai problémával.

## SZÍNHÁZ- ÉS FILMMŰVÉSZET

a Magyar Színház- és Filmművészeti Szövetség folyóirata

Tanulmányokat közöl a szocialista-realista dramaturgia, rendezés, színészi játék, színházi és filmgyári gyakorlat kérdéseiről. Kritika- és vitarendszere a legjelentősebb színműveket, filmeket és az általuk felvetett általános kérdéseket elemzi.

## A KÖNYVTÁROS

a Népművelési Minisztérium folyóirata

Havonta rendszeres, összefoglaló tájékoztatást nyújt a könyvtárosoknak, könyvpropagandistáknak, könyvtérjesztőknek és az olvasóknak. Foglalkozik a könyvtáros és könyvpropagandista munka elvi és szakmai kérdéseivel. Ismerteti minden jelentős politikai, ideológiai, ismeretterjesztő, szakmai, szépirodalmi és ifjúsági könyvet.

A z új magyar kamaramuzsika egyre nagyobb tért hódít. *Bartók és Kodály* kamarazenéje ma már közkincs. Az utánuk következő nemzedék munkája is kiváló eredményeket hozott. A felszabadulás óta — az elmúlt esztendő kivéve — számos komoly alkotás került bemutatásra. Nem egy zeneszerzőnk éppen ezen a területen tette meg a döntő lépést. Forró sikerű hangversenyeken bizonyosodott be, hogy az új magyar kamarazene is utat talált az új közönséghez.

Talán legtöbbet játszott magyar műsorszám *Szabó Ferenc* I. vonósnyégyese. Itthon, vagy külföldön egyaránt »biztos siker«. (A befejező tételt mindig meg kell ismételni.) Évek óta várjuk a vázlatban meglevő magyar tematikájú II. vonósnyégyes elkészültét. Reméljük, hogy a zenei életünkben oly felelősségteljes és oly sokoldalú munkát végző szerzőnek minél hamarabb ideje lesz a mű befejezésére.

*Szervánszky* I. vonósnyégyesét a felszabadulás után nyilvános hangversenyeken, valamint a Rádióban többször előadtuk. A bartóki életművet lázasan továbbfolytatni kívánó alkotás annak idején nagy hatással volt a közönségre. Nagy kár, hogy a mű zsúfolt harmóniavilága, bonyolult szerkesztése távolesik a mai idők szellemétől. *Szervánszky* tavaly bemutatott fuvola-triója ugyancsak nagyigényű alkotás. A közönség rendkívül melegen fogadta, a szakemberek pedig egyértelműen a szerző egyik legszebb művének minősítették. A rádió ifjúsági műsora számára íródott II. vonósnyégyest a szerző — véleményem szerint túlszerűen — csupán próbálkozásnak tartja. A derűs, egészséges magyar hangú, amellet igén kamarazene-szerű mű remélhetően előfutára a hasonló alaphangulatú nagyszabású III. vonósnyégyesnek.

Az utóbbi évek egyik legjelentősebb sikere *Lajtha* László VII. vonósnyégyese. A szerző munkásságában fordulatot jelentő alkotás nemcsak a budapesti, hanem a vidéki hangversenyeken is rendkívüli sikert aratott. A vidéki siker hatványozottan bizonyítja, hogy a szerző megtalálta azt a hangvételt, mely széles közönség számára is élvezetessé teszi a magas művészi igényességgel kidolgozott muzsikát. A VIII. vonósnyégyes méretében, tartalmában problematikusabb. Bár a zeneakadémia-bemutató zajos sikerrel járt, nem bizonyos, hogy a VII. vonósnyégyes sikerét túl szárnyalhatja.

*Sugár* Rezső trió-szerenádja és II. vonósnyégyese állandó és kedvelt műsorszám. A trió-szerenádokról annakidején a *Rudé Pravo* c. lap Prágában azt írta, hogy a »zsdánovi elmélet helyességének csattanós példája«. A II. vonósnyégyesben kissé túlsok a virtuóz elem, előtérbe nyomul a szerző kiváló feldolgozó és szerkesztő készsége, de már megszólal az a lírai és drámai hang is, amelyre régen vártunk és ami a Hősi Ének-ben végre felszakadt a szerző lelkéből. Az I. vonósnyégyes bemutatásával máig is adósak vagyunk. Talán addig nincs is jogunk reklamálni — a III-at.

*Járdányi* Pál Bartók-verseny nyertes vonósnyégyese, még mielőtt hatásában felmérhettük volna, lekerült a műsorról. A Rádió is mindössze kétszer, háromszor sugározta a magnetofon-felvételt. Nem is tudnók megmondani pontosan, miért. A szerző foglalkozott az utolsó tétel átkomponálásának gondolatával, egyideig szorgalmaztuk is, de aztán valahogy lekerült a dolog a napirendről. Okkal, vagy indokolatlanul elhanyagoltunk más műveket is. Előfordult az is, hogy valamelyik kompozíció azért került le a műsorról, mert első bemutatója nem hozta meg a várt sikert. Bizonyosak vagyunk azonban abban, hogy egyre több zeneszerzőnknek sikerül széles visszhangot keltő kompozíciókat írni ebben a műfajban is. Várjuk az új műveket, azoktól akik már írtak és azoktól is, akik e téren még nem szólaltak meg. A magyar zene hazai és külföldi sikere legyen ösztönzés az alkotásra.

A hangversenyek szervezésében különösen üzemi és vidéki viszonylatban még elég sok a zökkenő. De e tekintetben is jelentős a javulás. A legfontosabb, hogy megszüntessük munkánk ad hoc jellegét. Régi javaslatom a művelődési göcpontok kialakítása. A vidéki, üzemi, iskolai hangversenyekre egyaránt jellemző, hogy a tervszerűtlen hangversenyek élménye hamar szertefoszlik. Csak a meghatározott időközökben ismétlődő koncerteknek van konstruktív hatása. Ma már tudjuk, melyik városban, melyik üzemben s főleg melyik iskolában alkalmas a talaj e munka megindítására.

Legfőképpen az iskolai hangversenyeket kell szorgalmazni. Jövőnk ott építjük. Iskolai bemutatások mellett az ifjúsági zenekarok és kamaragyüttesek patronálását kellene vállalnunk. A közösségi érzésre nevelés legszebb iskolája a társas muzsikálás. Az ifjúság érzelmi világának nemesítését, a szociális összetartozás tudatát fejlesztő zenei együttesek ma még rendkívüli nehézségekkel küzdenek. Adjunk jelentős

segítséget azoknak a lelkes pedagógusoknak, akik az iskolai virágzó énekkari munkán túlmenően kisebb hangszeres együtteseket is alakítottak.

Szakoktatásunkban egyidőben háttérbe szorult a kamarazene. A növendékek túlterheltségére hivatkozva elsősorban a kollektív muzsikálás tanóráit lazítottuk meg. Mintha a gyakorlati élet szempontjából nem ez lett volna a legfontosabb munkaterület. Egy ország általános zenei műveltségét elsősorban a zenekarok és kamaragyüttesek színvonalán mérjük le. Üstököszerű szólista-tehetség előfordulhat mindeütt. De zenekari és kamarazenei kultúra csak ott valósulhat meg, ahol a pedagógia általánosan magas eredményeket ér el. A szimfonikus zenekari művészet alapja és iskolája a kamarazene. Aki tanulóveiben intenzíven vesz részt a kollektív muzsikálásban, az rövid úton értékes tagja lehet a szimfonikus zenekarnak. De a kivételes tehetségű predesztinált szólista tempó-, forma-, valamint stílusérzéke sem lehet eléggé gazdag a kamarazene-irodalom ismerete nélkül. Nem lehet és nem is lesz mindenki szólista. Az az ifjú muzsikus, aki elhanyagolja vagy lebecsüli a kamarazenét, a gyakorlati életbe lépve könnyen elveszíti egyensúlyát. Mikor csalódott művészként beül a zenekarba, akkor döbben csak rá, hogy mennyit mulasztott. A kamarazene fontos szerepét mai zeneéletünkben már mindnyájan felismertük. Ma már nem kérdéses, hogy játsszunk-e kamarazenét, hanem az a kérdés, miként szélesítsük ki eddigi eredményeinket. Erre lelkesít az a szeretet és megbecsülés, amivel közönségünk bennünket fogad és erre kötelez az a támogatás, amellyel kormányzatunk segít művészi munkánkban. Tudjuk, hogy a kamarazene népszerűségben nem vetekezhét az operával, vagy a szimfonikus zenével, de azt is tudjuk, hogy a zenei élet nem lehet teljes kamarazene-kultúra nélkül.

Az érző, gondolkodó ember legtisztább, legmélyebb érzelmvilágához szóló kamarazene sokat jelent számunkra már most is. Még többet jelenthet majd, ha bánni tudunk vele, ha az iskolai kamarazene-köröktől a hangversenydobogókig szeretettel, hozzáértéssel rendet teremtünk s minél több dolgozó emberben keltjük fel azt a nagyszerű érzést, ami a zeneművészet élményében testvérré tesz minden embert.

TÁTRAI VILMOS

## ZENETUDOMÁNYI MUNKA A NÉPRAJZI MÚZEUM NÉPZENEI OSZTÁLYÁN

Népzene kutatásunk állandó intézménye a Néprajzi Múzeum Népzenei Osztálya. Hatalmas munkát végez jelenleg a Tudományos Akadémia népzenei csoportja is, amely Kodály irányítása alatt készíti elő a Magyar Népzene Tára nagyszabású kiadványát. Ez az egyetlen hely, ahol ma a teljes magyar népdalkincs együtt, zenei rendszerbe foglalva, megtalálható. Azonban ez a munkacsoport kizárólag ennek a kiadványnak megvalósítására jött létre és addig áll fenn, amíg az utolsó kötet is el nem hagyja a sajtót.

A Néprajzi Múzeum Népzenei Osztályának munkája három feladatkörben foglalható össze: anyaggyűjtés és műzeális színvonalon való gondozás, tudományos feldolgozás és végül, de nem utolsó sorban gondoskodás arról, hogy anyaga és eredményei a népművelés és a nemzeti kultúra számára felhasználhatóvá váljanak.

A népzenei anyag, ami jelenleg az osztály munkájának alapul szolgál, részben kevesebb, részben több az akadémiaiánál. A magyar népdalkincsnek csak mintegy 65–70%-a van nálunk: Vikár, Lajtha teljes gyűjtése, Bartók gyűjtésének majdnem egésze, Kodály gyűjtésének egy része, továbbá mindazoknak a későbbi gyűjtőknek anyaga, akik a múzeum fonográf-hengereivel, vagy költségen gyűjtöttek. Itt tároljuk továbbá a népzenei hangfelvételek anyagát is. De magyar dalok felvételei mellett nemzetközi anyaggal is rendelkezik osztályunk. Kisebbségi gyűjteményektől eltekintve itt őrizzük Bartók román, szlovák és török gyűjtéseit is.



Itt közlünk egy Bartók által lejegyzett török dallamot: (MF 3138/b).

1.  $\text{♩} = 98$

Ankara, 1936. XI. 18.  
Muklat Emine (62 é. janell.)

Dur-da mör-di. man gur-dum, vayvay, Dur-da mör-di. man gur-dum, vayvay.

Ah ya-re sey-la ma dur-dum of of. Ah ya-re sey-la ma dur-dum of of.

Emellett figyelemreméltó, ha nem is zenetudományi értékesége alapján, mint inkább anyagának ritkasága és érdekessége szerint Roheim Gézának Új-Guineában felvett mintegy 20 hangere, melyen nem egy jól sikerült felvétel található.

Munkánk súlypontja a magyar anyaggal kapcsolatos. Amíg a magyar népzene központi kérdése, a nagy kiadvány befejezve nincs, az osztály munkája természetesen szoros kapcsolatban áll az akadémiai csoport munkájával. Az akadémiai feldolgozásra kerülő anyag kizárólag lejegyzés; kész kotta. Az ennek alapján szolgáló felvétel, akár fonográf-henger, akár hanglemez, túlnyomórészt az osztályon van (Kodály saját hengereinek kivételével). Így tehát a munka közben folyó revízió — a szövegek pontos, fonetikai lejegyzése miatt *állandóan*, egyes dallamoknak időközben kiderülő hibái, vagy hiányai miatt pedig *alkalmilag* — a Népzenei Osztályon történik. Ezt részben a csoport tagjai végzik, részben az osztály. Még fontosabb feladatot jelent annak az új anyagnak a lejegyzése, mely egy-egy kötet anyagának összeállításakor szükségessé válik. Ugyanis hanglemez-felvételeink egy jelentékeny része, sőt fonográf-hengereinkből is az újabbak még nincsenek lejegyezve. Ez érthető, ha meggondoljuk egyrészt az ilyen lejegyzés minuciózus pontosságát és részletességét, ami nem csekély időt vesz igénybe, másrészt azt a körülményt, hogy az osztálynak évtizedeken keresztül csak egy dolgozója volt s csak az utóbbi időben jutottunk odáig, hogy három tudományos dolgozója legyen egyszerre. Ilyenképpen a Népzene Tára számára időnként szükségessé váló lejegyzésekkel a múzeumnak mind saját alkalmazottai, mind külső munkatársai részt vállaltak a nagy mű munkálataiban.

Az osztály saját munkájának legfontosabb része volna a további gyűjtés, annak megörökítése lejegyzésben és lehetőleg hanglemezeken is. E téren az osztály munkája egy másik szervezethez kapcsolódik: annak a hanglemez-akciónak részére végzett gyűjtéshez, amelyet a Népművelési Minisztérium Lajtha László vezetésével végeztet. Ennek a gyűjtésnek túlnyomó része hangszeres táncdarabok gyűjtése és felvétele népi zenekarok játékában. A felvételek lejegyzése osztályunkon történik, valamint a gyűjtés és lemezakció adminisztrálása is, részben saját dolgozóink közreműködésével, részben ennek az akciónak dolgozó külső munkatársakkal. Ily módon a Népzenei Osztály saját, múzeumi munkáján kívül két más szervezet munkájában is részt vesz és avval saját munkatervét és személyzeti apparátusát teljesen összefonódik.

Gyűjtőmunkánknak a rövidesen nyomtatásban is megjelenő hangszeres gyűjtésén kívül egyik legfontosabb része a Dunántúlra települt moldvai csángók és bukovinai székelyek dallamainak összevetése a régi gyűjtésekkel (Kodály, Domokos, Balla stb.), ennek alapján az eddigi hanglemezfelvételek kiegészítése és ezek befejeztével a moldvai csángó dallamok kiadásának előkészítése. Ez utóbbi csoport azért is figyelemreméltó, mert igen sok dallamkölcsonzés tanulmányozására ad alkalmat. L. pl. M. F. 3251 (Balla gyűjt., Jugán, 1934.) és Gr. 141 Ac (Mekényes, 1950, más szöveggel M. F. 2444c, Klézse):

2. Poco rubato  $\text{♩} = 152$   $\text{♩} = 176$   $\text{♩} = 168$

Ze-ri-iz a la-va-la. Sz-én i-ri-nyem-ne. ki Meg nem áll a nyelvem.

3. Poco rubato

Foa-ia pe-li-ni. bă-di-ă Gheorghii. foa-ia pe-li-ni. bă-di-ă Gheorghii.

Előadásuk még régies, díszítésekben gazdag. A frig szekund gyakran még a díszítések hajlításaiba is beférkőzik, mint azt a következő dallam mutatja: CGr. 144A. Ablakba varr vala...)

4.  $\text{♩} = 108$   $\text{♩} = 112$

Ab-lak-ba va-rrt va-la Gyen-go rác mé-nyecs-ke.

A hangszeres lejegyzés során először került sor a cimbalom nem városi jellegű játéka megfigyelésére (kőrispataki táncdallamok, Lajtha gyűjt. 1943). A dallamot játszó szolam a maga önálló formulaival szinte heterofonia-hatást kelt:

5. Erdélyes lassú  $\text{♩} = 116$

Hegedű Brácsa Cimbalom.

Az új hangszeres gyűjtés lejegyzése mellett a hangszeres anyaggal kapcsolatban osztályunkon párhuzamosan más munka is folyik: a múzeumban található egész hangszeres gyűjtés és a tudományos közlésekben publikált anyag számbavételével megkíséreljük ennek a sokrétű és érdekes anyagnak tudományos kérdéseit is tisztázni, vagy azt legalább is előmozdítani. Ezzel a kérdéssel a tudományos feldolgozó munka egyúttal annak a mozgalmi munkának is segítségére akar sietni, amelynek középpontjában ma a néptánc és népi tánczene áll. Tudományos tánc kutatásunknak is talán segítséget jelent, ha legalább zenei oldalról tisztázódnak egyes problémái.

Részben még a tisztán műzeális munka körébe tartozik az anyag tudományos kezelésének egyik ága: a különböző katalógusok készítése, ami azonban már továbbvisz egyrészt a tudományos feldolgozás területére, másrészt pedig a mozgalmi munkával, a múzeumot látogató közönség és a zenei élet szolgálatával kapcsolatos területekre. Ebben a tekintetben hosszú ideig nem állt más kimutatás rendelkezésre, mint a gyűjtők szerinti kimutatás a leltárkönyvekben. Ehhez járult az 1950-ben elkészült helység-szerinti és szöveg-betűrendes katalógus, mely már sok segítséget nyújtott az érdeklődő közönség és a zenei szakemberek igényeinek kielégítésében. Jelenleg kétféle katalógus van munkában: egyik a zenei kutatómunkát van hivatva megkönnyíteni: ez a zenei rendszerezést pótolja karton-katalógussal, amelyben a dallamok zenei tulajdonságai vannak feltüntetve: záratok, metrikai és ritmikai sajátosságok, hangkészlet, forma és dallam leltári száma. Ezeket a kartonokat egyelőre záratok szerinti rendszerbe rendezzük, később pedig, még egy példányban lemásolva metrikai rendszerbe is. Így az akadémiaihoz hasonló rendszert kapunk, de nem

maguk a lejegyzések kerülnek ebbe a rendszerezésbe, hanem csak a kimutatást tartalmazó kartonok. Reméljük, hogy a jövő év folyamán be tudjuk fejezni ezt a katalógust s akkor anyagunk tudományos használhatósága rendkívül fokozódik.

A másik kimutatás terve már a közönség és a zenészek részéről tapasztalt érdeklődés alapján alakult ki. Igen sokszor keresnek nálunk dalokat műfaj, előadási-sajátosság, illetve zenélesi alkalom szerint: például lakodalmas dallamot, vagy verbunkost, vagy dudán játszott táncdalokat, siratót vagy névnap-i köszöntőt stb., esetleg még tájhoz kötve is. Ilyen kérések merülnek fel: adjunk palóc lakodalmast hegedűn, vagy a kalotaszegi legényes dallamát, vagy Dudarról a »Halálra táncoltatott lány« balladáját.

Ezeknek az igényeknek láttán — melyeket csak emlékezetből és éppen ezért csak igen kis mértékben tudunk kielégíteni — merült fel az a gondolat, hogy olyan katalógust állítsunk össze, melyen minden lehetséges címszó betűrendben megtalálható, amit csak műfaji, előadási, vagy bármi más tekintetben el tudunk képzelni s ebben feldolgoznánk anyagunkat mind szöveg, mind dallam szerint. Ezt a nagy munkát, elsősorban külső munkatársaink önzetlen munkájával, nagyrészt már el is végeztük s ez a katalógusunk hamarosan teljesen készen fogja szolgálni érdeklődő közönségünket.

Ez a könnyítés mind az érdeklődők, mind az osztály dolgozói érdekében már nagyon szükségessé vált, minthogy a Népzenei Osztály anyaga iránt rendkívül megnőtt az érdeklődés. Osztályunk a tudományos munka mellett a nevelői munkát, kultúrpolitikai feladatát is igen nagy és egyre fokozódó mértékben végzi. Igen nagy az érdeklődés népzenei anyagunk iránt az üzemi táncsoportok részéről, valamint a nagy népi együttesek részéről: az Állami-, Honvéd-, SZOT-együttes, valamint a Színművészeti Főiskola táncszakának tagjai keresik fel napról napra osztályunkat. Ugyanígy zenészerzők is, főleg azok, akik az említett együttesek munkájában aktív részt vesznek. Szoros kapcsolatot tart fenn a Népzenei Osztály éppúgy, mint egész Múzeumunk, a Népművészeti Intézettel is, mely a néphagyományok a kultúrröfordalomban való felhasználását hivatásosan és központilag végzi. Dolgozóink egyrészt az Intézet gyűjtéseiben vesznek aktív részt, másrészt előadások tartásával, tanácsadással és anyagunknak rendelkezésükre bocsátásával segítjük munkájukat is. A segítség természetesen kölcsönös: az oda beérkező társadalmi gyűjtés értékesebb részét a Népzenei Osztály is megkapja másolatban.

Hasonlóan szoros kapcsolatot tartunk fenn a zenészetánpótlás legfőbb zenei intézményével, a Zeneművészeti Főiskolával, illetve annak Zenetudományi Tanszakával. A népzene-szakos hallgatók állandó múzeumi munkát végeznek az osztályon, résztvesznek a lejegyzésekben, a kiszállásokon és az anyagkezelésben. Ezáltal főiskolai elméleti képzésük gyakorlati munkával egészül ki, akárcsak a múzeológus növendékek képzése a múzeumi gyakorlattal, vagy a tanárjelöltek képzése a gyakorlati tanítással. Másrészt azonban a népzenei osztály is értékes segítséget kap bennük, ami még jelenleg is eléggé szűkös személyi kereteink mellett nem lebecsülendő körülmény. Különösen érezhető volt ez akkor, amikor az akadémiai kiadvány II. kötetének lezárásakor nagyobb mennyiségű lejegyzés vált rövid idő alatt szükségessé s amikor a tanszak növendékei nyers lejegyzések készítésével, illetve egyszerűbb dallamok végleges lejegyzésével segítették ki mind az osztályt, mind az Akadémiát. A főiskolai hallgatók munkájának haszna megnyilvánul másban is. Így pl. az egyik, fúvós-hangszerekben külön jártassággal bíró növendék folyamatosan feldolgozza hangszertárunk anyagát, amire annak elhanyagolt állapota miatt már nagy szükség van, de amelyre egyéb feladataink sokasága miatt, részint pedig a speciális képzettség hiányából is, eddig nem került sor.

Mindez a sok feladat és sokágú munka, amelyről beszámoltunk, jelenlegi viszonyaink között nem kis nehézséget is jelent osztályunknak. Ezek a nehézségek nem jelentik azonban azt, hogy a Népzenei Osztály ne igyekeznék teljes erejével dolgozni feladatai megoldásán. Különösen két irányban igyekszünk feladatainkat a jelenlegi keretek között is egyre fokozódó mértékben megoldani: egyrészt zenetudományunk felé szándékozunk egyre többet produkálni az osztály dolgozói tudományos munkásságának fokozásával, másrészt a népzenei anyagnak a zenésztársadalom és a kultúrröfordalom felé való mozgósításával, mert tudjuk, hogy zenei életünknek népi alapokra való helyezése olyan feladat, amely elsősorban a népzene kutatókra és a népzenei intézményekre hárul. Átérezzük e feladat fontosságát és tőlünk telhetőleg igyekszünk ennek megfelelni.

RAJECZKY BENJÁMIN ÉS VARGYAS LAJOS